

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโภชนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กระดับอาชีวศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2547 มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี จำนวน 57 คน

สรุปผลการศึกษา

1. ภาวะโภชนาการของประชากร โดยใช้น้ำหนักและส่วนสูงเป็นมาตรฐานบ่งชี้ภาวะโภชนาการ พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีภาวะโภชนาการปกติ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 73.68 และมีภาวะโภชนาการบกพร่อง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32

2. ประชากรที่มีภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์ มีน้ำหนักเฉลี่ย 43.3 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 160.83 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกายเท่ากับ 16.66 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ย 3.45 โดยมีเกรดเฉลี่ยของวิชาสามัญ เท่ากับ 2.81 และวิชาชีพมีเกรดเฉลี่ย เท่ากับ 2.403

ประชากรที่มีภาวะโภชนาการเกินเกณฑ์ มีน้ำหนักเฉลี่ย 64.33 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 158.88 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกายเท่ากับ 26.78 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ย 2.96 โดยมีเกรดเฉลี่ยของ วิชาสามัญ เท่ากับ 2.83 และวิชาชีพมีเกรดเฉลี่ย เท่ากับ 2.590

ประชากรที่มีภาวะโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ปกติ มีน้ำหนักเฉลี่ย 50.47 กิโลกรัม มีส่วนสูงเฉลี่ย 153.51 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยดัชนีมวลกาย เท่ากับ 20.78 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉลี่ย 3.02 โดยมีเกรดเฉลี่ยของ วิชาสามัญ เท่ากับ 2.66 และวิชาชีพมีเกรดเฉลี่ย เท่ากับ 3.198

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโภชนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรที่มีความบกพร่องทางโภชนาการ พบว่า ดัชนีมวลกายมีความสัมพันธ์ในทางตรงต่ำมากกับคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งหมด และคะแนนเฉลี่ยวิชาสามัญ และมีความสัมพันธ์ในทางผกผันต่ำมากกับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะโภชนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรที่มีภาวะโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ปกติ พบว่า ดัชนีมวลกายมีความสัมพันธ์ในทางตรงต่ำมากกับคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งหมด คะแนนเฉลี่ยวิชาสามัญและคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพ

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียนระดับอาชีวศึกษา พบว่า น้ำหนักและส่วนสูงที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และมากกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ขึ้นอยู่กับการเจริญเติบโตของเด็กนักเรียนที่มีปัญหาต่อภาวะโภชนาการของเด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สง่า ดามาพงษ์ (2545) ที่ได้เสนอแนะว่า การขาดสารอาหารเกือบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นกรดอะมิโนที่จำเป็น วิตามิน หรือเกลือแร่ จะทำให้การเจริญเติบโตช้า มีความผิดปกติของกระดูก เนื่องจากการหยุดเติบโตของ Cpiphyseal Carililago ซึ่งสอดคล้องกับ McLaren Ds (1974) ที่สรุปไว้ว่า เด็กที่ขาดสารอาหารโดยเฉพาะขาดพลังงานมีผลทำให้น้ำหนักตัวน้อยกว่าเกณฑ์ปกติ ผอม และหากขาดติดต่อกันเป็นเวลานานๆ ทำให้ตัวเตี้ย แคระ และการเจริญเติบโตของสมองทั้งจำนวนเซลล์ ขนาด และหน้าที่ของเซลล์สมองช้าลง หรือผิดปกติไป ซึ่งสอดคล้องกับ พรพิมล บุญโคตร (2544) ที่พบว่า การขาดสารอาหารจะทำให้การเจริญเติบโตของสมองชะงักมีผลกระทบความจำ ความเข้าใจจะช้า ขาดความคิดริเริ่ม ขาดความกระตือรือร้น มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครู และนักเรียนมีความเจริญเติบโตทางสมองและสติปัญญาไม่ดี ก่อให้เกิดการเรียนรู้ไม่ดี การรับรู้ซ้ำในการจัดการเรียนการสอน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์จากการสอน เนื่องจากเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ช่วยทำให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทราบระดับพื้นฐานความรู้ของนักเรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด มีจุดที่ต้องแก้ไขอย่างไรบ้าง เพื่อครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ปรับปรุงให้ความช่วยเหลือต่อไป แต่ผลสัมฤทธิ์ที่มีผลต่อภาวะโภชนาการสอดคล้องกับข้อมูลของ จิระพงษ์ ข่ายเพชร (2544) ที่สรุปไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญามีความสัมพันธ์กันต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับวิทยาลัย เพราะมี องค์ประกอบอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น กรรมพันธุ์ แรงจูงใจ ฐานะของครอบครัว สังคม และเศรษฐกิจ

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว คุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนและความเข้าใจในตนเอง แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความสามารถทางสติปัญญามีความสัมพันธ์กันต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับวิทยาลัย เพราะมีองค์ประกอบอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา ศรีแก้ว (2547) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันเนื่องมาจากความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมีทักษะเพิ่มขึ้นจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยการฝึกปฏิบัติหรือการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลหลังจากได้รับการฝึกปฏิบัติ

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโภชนาการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีภาวะโภชนาการมีความสัมพันธ์กันทั้งเด็กนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการปกติ และภาวะโภชนาการบกพร่อง ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2547) ที่พบว่า เยาวชนหญิงที่มีประสบการณ์ในการลดน้ำหนักมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 82.50 ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาวะการเจริญเติบโตของร่างกาย ที่สำคัญได้แก่ สมอง กล้ามเนื้อและระบบประสาท เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าในการพัฒนา IQ และ EQ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศนวิวรรณ ภู่อารีย์ (2543) ที่พบว่า ภาวะธาตุเหล็กมีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพการวิ่ง ความแข็งแรงและความทนของกล้ามเนื้อ ส่วนบนของร่างกาย รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ ปันเต (2539) พบว่า สมรรถภาพทางสมองด้านความจำทุกสมรรถภาพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ในแต่ละด้านในทางบวก

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการศึกษาไปใช้

สถาบันควรส่งเสริมให้นักเรียนตรวจสุขภาพทุกปี เพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงภาวะโภชนาการของตนเอง สามารถปรับพฤติกรรมและดูแลตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

การศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาจัดกลุ่มตัวอย่างในระยะยาวหรือศึกษาซ้ำ โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพที่ใช้ทดสอบร่วมกัน เพื่อให้ได้ดัชนีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาลักษณะนี้และใช้เด็กทั้งคณะวิชาคหกรรม เพื่อทราบข้อมูลที่แท้จริงอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำมาปรับปรุงในเรื่องหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพด้วย
3. ควรศึกษาเรื่องนี้กับนักศึกษาคณะอื่นๆ
4. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาวะโภชนาการของนักเรียน โดยวิธีอื่น เช่น การวัดรอบอก รอบคอ และรอบแขน รวมทั้งการตรวจทางการแพทย์ เพื่อให้การประเมินภาวะโภชนาการได้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น
5. ควรใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งวิชาชีพและวิชาสามัญ เพื่อใช้ในการศึกษาดูด้วย